

forbyder jo paa den anden Side heller ikke, at man kan være Medlem paa een Gang af en anerkendt Sygekasse og en eller flere ikke anerkendte Sygekasser. Fra Regeringens Standpunkt betragtet er der ikke noget inkonsekvent i det, men naar jeg i Forbindelse hermed ser hen til det af et Flertal, nemlig Flertallet under Nr. 24, under Nr. 35 stillede Endringsforslag til en ny § 14 og sammenholder Regeringsforslagets § 7, som Udvalget i sin Helhed gaar ind paa, med den foreslaaede § 14 under Nr. 35, kan jeg ikke nægte, at der her synes mig at være nogen Uoverensstemmelse. Regeringsforlaget, som er tiltraadt af hele Udvalget, tillader, at man samtidig kan være Medlem baade af en anerkendt og af een eller flere ikke anerkendte Sygekasser; men man maa kun ikke ved saaledes at være Medlem af flere end een Sygekasse sikre sig en større Højehjælp, end Gennemsnittet af ens daglige Arbejdsfortjeneste udgør; men siden foreslaar Flertallet under Nr. 24 i Endringsforlaget under Nr. 35, at der i Sygekasse-Vedtrægerne indeholdes Regler for særlige Klasser af Medlemmer, der mod forhøjet Medlemsbidrag sikre sig større Hjælp, dog ikke ud over en samlet anslaaet Værdi af 3 Kr. daglig. Naar en Mand, der foruden at være Medlem af en anerkendt Sygekasse maa af sig selv følge sin Livsstilling som Postbud eller Vejmand eller lignet er Medlem af en Faghygekasse, der ikke er anerkendt, og som han altsaa gerne maa være i, saa kan jeg ikke forstaa, at man samtidig med, at man vil forhindre ham i, ved at være Medlem af en anerkendt Sygekasse, at saa en større Højehjælp end Gennemsnittet af hans daglige Arbejdsfortjeneste; saa i den ny § 14 i al Almindelighed vil tillade, at et Sygekassemedlem ved Tilfald af en anerkendt Sygekasse kan saa mere, maaske 3—4 Gange saa meget, som hans daglige Arbejdsfortjeneste udgør. Hvis Forbudet ikke var i Regeringsforslagets § 7, hvis Forholdene altsaa udviklede sig uafhængigt af dette Forbud, saa synes jeg ikke, at der kan fremkomme noget der, som angriber Sygekasseinstitutionen, set under Synsvinklen: statsunderstøttet Institution, men derimod er det, i alt Fald for min Betragtning, tvivl underkastet, hvorvidt Bestemmelsen om de 3 Kroner, som man kan sikre sig ved forhøjet Medlemsbidrag, ikke kan angribe Sygekasseinstitutionen under den Synsvinkel. Jeg synes ikke, at disse to Bestemmelser kunne opretholdes samtidig; hvis man fastholder Bestemmelsen om de 3 Kr., tror jeg, at man maa frygte det sidste Punktum i Regeringsforslagets § 7, 2det Stykke. For øvrigt tror jeg imidlertid, at det er uheldigt i de

anerkendte Sygekasser at lade Medlemmerne have Lejlighed til at sikre sig et saa stort Bidrag som 3 Kr. i Særbelesshed naar man sammenholder det med det Minimum, som samme Flertal har nævnt i Begyndelsen af Paragraffen. Disse Ekstramedlemmer komme jo til at indtage en noget anden Stilling end de ordinære Sygekassemedlemmer; formelt ere de Sygekassemedlemmer, men reelt blive de jo dog, foruden at være ordinære Medlemmer tillige Medlemmer af en Sygekasse, der som saadan er uvedkommende Hjælpekassen, og det bliver en noget dobbelt Stilling. Jeg tror, man meget let kan blive fri for denne Maade, uden at opgive den Tanke, som ellers ligger i Forslaget om de 3 Kr., ved simpelt hen at henvise de Folk, som ønske sig saadanne større Understøttelser i Sygdomstilfælde, til § 24. Lovforslagets § 24, 1ste Stykke, vil efter Endringen, som vistnok hele Udvalget foreslaar, komme til at lyde saaledes: „I anerkendte Sygekasser kan der gives Adgang til særskilt Sikring af anden Hjælp end den ved nærværende Lov foreskrevne, saasom Begravelseshjælp og Alderdomshjælp eller Hjælp til arbejdsudygtige“. Se, netop under denne sidste Bestemmelse, „eller Hjælp til arbejdsudygtige“, kunne disse Overklasse-medlemmer, som jeg for egen Skortheds og Næmheds Skyld vil kalde dem, henføres og saa holde § 14 ren. Det lægger jeg megen Vægt paa; men dermed er jeg ikke færdig med mine Indvendinger mod denne ny § 14 under Nr. 35 i Endringsforslagene. Jeg kommer her i dette Tilfælde til til Dels at være enig med højre Side her i Salen. Jeg kan godt forstaa de Frihedsbestræbelser, som Behandlingen af dette Lovforslag bærer Præget af, men saa mener jeg, at skal man være konsekvent, bør man ikke her fastslaa noget om, at Bidraget skal være indtil 1 Krones Værdi, saa skulde man stille det ganske frit, og det kunde man ogsaa gøre uden mindste Fare. Naar vi have en Sygekassenspektør, skal han se efter, at Sygekasserne opfylde deres Bestemmelser inden for visse Grænser, og derfor er der aldeles ingen Grund til her at slaa noget fast om, at de Ydelse, der præsteres i Sygdomstilfælde, skulle være indtil 1 Krones Værdi. Naar man nu gør dette, frygter jeg til Dels for, at der kan være Sygekasser, som indrette sig efter det, der her er antydnet, og det vil i flere Tilfælde kunne blive til Skade for vedkommende Sygekassemedlemmer, idet man, naar Sygekasseloven bestemmer, at i flere Sygdomstilfælde skulle Medlemmerne have Hjælp i Form enten af Løgehjælp, Medicin eller Højehjælp, men altsammen